Razele calde ale asfințitului (I)

On Martie 14, 2013

Desprinde-te de ceea ce are un efect advers asupra clarității orientării tale, concentrându-te mai mult pe câștigarea acceptării tale ca individ autonom.

Nu știa de ce îi era mai groază. Că va ajunge să-l urască pe domnul Hobbs, sau că va ajunge să se urască pe sine? Acesta era momentul cheie al existenței Laurei Quinn, susținut cu argumente contradictorii, un pod foarte îngust peste care trebuia să treacă încet, fără să se întâmple vreun accident. Un *Upside Down* enervant o desprindea tot mai mult de persoana ei. Accentuarea tendinței de a se accepta cu toate defectele ei, sau de a se împotrivi ei însăși de-a lungul drumului spre îndeplinirea scopurilor.

Laura Quinn, din filmul „Flawless (2007)", este una din acele făpturi lipsite de apărare, extrase parcă din romanele lui Dostoievski, despre care nu poți spune că le urăști sau le iubești, dar care prin blândețea, prin sfiala lor, prin puterea lor de a se împotrivi crudelor realități, te invită la reflecție, inspirându-ți un sentiment profund, un soi de conștiință, un nou mod de a te privi pe tine însuți.

Şi, fără să-ți dai prea bine seama de ce, trăsăturile definitorii ale acestei ființe, măreția acestui spirit - superior prin căldura pe care o răspândește în jur, compasiunea, stima, mărinimia, iertarea, toate aceste mici fragmente existențiale care adunate într-un singur moment devin comoara cea mai de preț, te urmăresc multă vreme și până la urmă te leagă pe nesimțite de lumea ei.

Începi să simți, să te gândești la ce este bine și ce vrei să schimbi în viața ei, te lași purtat de povestea ei, de ritmul ei de viață copleșitor, de perspectivele ei de viitor. Până ce ajungi să te plasezi în jurul bâlbâielilor constante din închisoarea în care ea singură, nestingherită, se închide și zace acolo fără odihnă. Cum poți să abandonezi această aprofundare analitică a acestei conștiințe frânte?

Leadership: Îți faci datoria de "verdict corect al unui destin solemn", detașându-te de satisfacția de a ridica trofeul lipsei de sens deasupra a tot ceea ce te leagă de viață?

Atitudinea față de cunoaștere a sinelui, într-un așa numit "timp de persistență" (pentru o durată relativ scurtă), este importantă în explicarea eșecului spiritual, pus pe seama condiției de producere a unui stil de viață care nu maximizează marja de preferințe a individului. Dar asta, în limitele unei obiectivități autoimpuse care se descoperă puțin câte puțin în contextul împlinirii personale nerealizabile pe deplin.

Cheia întregului proces de finisare a sinelui, care pune leadershipul sub unghiul unei lupte cu nonsensul, cu haosul, cu elementele vitale primejduite, aduce în conștiință atât ușa ce se deschide, cât și cea ferecată, iar realizarea devine substitut al cheii. Amândouă ușile fac trecerea spre o maturitate intelectuală și o desăvârșire ca ființă umană. Rămâne la latitudinea fiecăruia ce ușă alege să deschidă.

Anthony Silard, președintele al The Center for Social Leadership, spunea la un moment dat: *"Ca să devii o persoană integră, trebuie să iei mingea și s-o așezi înapoi unde îi este locul, adică în tine."* În acest context, mingea are semnificația unei asumări de responsabilitate față de modul cum te conduci singur pe calea vieții, a unei continuități a gândirii care se adresează sieși, exprimate în exercițiul critic al rațiunii, folosit preponderent ca ipostază a descătușării de limitele convingerilor adânci și statornice.

Leadershipul are în centrul său convingerile puternice, mai ales modul în care stăpânești și înțelegi emoțiile. Atunci când îți evaluezi șansele de a în armonie cu tine însuți, fă în așa fel încât toate mingile să strălucească.

Verdict corect al unui destin solemn ia în considerare puterea omului de a-și forma un ideal înalt chiar în mijlocul unei vieți triste, fără să renunțe la ipostaza de erou al unei odisei care îl ține conectat într-o permanentă fascinație.

Cu cât te concentrezi mai mult pe câștigarea acceptării tale ca individ autonom, ca om care se bizuie numai pe propriile puteri, cu atât te poți împăca cu ideea de a fi o ființă superioară. Depășirea vulnerabilității de a nu avea un reazăm la greu (ceea ce determină canalizarea întregii atenții spre un ritm de viață copleșitor), este posibilă numai prin desprinderea de ceea ce ai fost sau de ceea ce crezi că ești, prin reinventare, prin extinderea "mișcării" de a fi tu.

Semnificația pe care o dai cunoașterii și reușitei de sine, intensificată în depozitul temporar al energiei psihice și al sensibilității, este hotărâtoare în atingerea unei stări de plenitudine. Construcția acestei stări, care se poate concretiza într-o atitudine mai îndrăzneață, este însă dependentă de mediul social de origine, de trecutul tău personal, de modul de reacție la întâlnirea cu vicisitudinile inerente existenței de zi cu zi, cu munca orientată spre un scop, etc.

Leadershipul este o obligație față de autoritatea morală și emoțională pe care trebuie să ți-o asumi ca atare, concepută și impusă într-un mod autentic. Interacțiunea între dimensiunea care îți particularizează personalitatea și dimensiunea care îți caracterizează existența, luând totodată în considerare dimensiunea ta de produs intelectual, dă naștere formei celei mai înalte de trăire, acelor mini-formațiuni temporale limitate la relațiile dintre mediu și timp. Simți împlinirea prin ceea ce trăiești, nu prin ceea ce ești.

Orientarea omului spre un nou început de viață depinde de calitatea a ceea ce îl inspiră să facă alegerile care reflectă adevăratul sine, fără să slujească unui trecut sau prezent care nu mai vrea să treacă.

Razele calde ale asfințitului simbolizează aspectele vieții în care întâmpini dificultăți, impunându-ți să iei decizii pe care, poate, nu ești pregătit să le suporți. Dar așa cum într-un tablou, trăsăturile expresive ale fizionomiei sunt evidențiate printr-un puternic joc de umbră si lumină, tot așa, în viața de zi cu zi, calitățile tale de om puternic sunt evidențiate prin acțiunea de cunoaștere a sinelui și printr-o activă disponibilitate de cunoaștere a tot ceea ce înseamnă nou și străin - chiar și atunci când propriile așteptări îți sunt scăzute.

Source: https://neculaifantanaru.com/razele-calde-ale-asfintitului.html